

Mª Jesús Ferrando

“Tu a Londres i jo a Califòrnia”

Es el títol d'una pel·lícula que molts haurem vist, que crea situacions còmiques i no poques confusions al voltant de dues bessones molt simpàtiques. La pel·lícula, com no, acaba bé.

Als xiquets de 6é de primària del curs 2002-2003 i com no als seus pares i famílies, ens va tocar viure també un munt de situacions complicades i mai còmiques davant de la imposició d'haver d'anar-se'n del poble a estudiar a Sant Mateu o Vall d'Alba. Crec que eixe moment va ser l'inici de les males relacions entre la gent del poble.

Alguns dels que vivíem aquella situació, no encertàvem a veure quina era la realitat. Hi havia un estrany ball de xifres al voltant de la “ràtio”, dels kilòmetres de distància; consellers que mai havien pensat en els xiquets i xiquetes de les Coves... Però tot aquest còctel anava tirant endavant i veiem com en un parell d'anys se n'anaven els xiquets a estudiar i fer grans altres pobles.

D'altres amb més vista i més sentit de la realitat, sabien que era la política i els interessos els que menejaven els fils de la majoria dels protagonistes d'aquells tristos dies.

Va ser una etapa lamentable per com va minar la relació entre la gent, que a partir d'eixe moment començà a deteriorar-se.

Sortosament, el treball d'un grapat de gent amb sentit i sensibilitat, va possibilitar que els xiquets es quedaren al poble dos anys més, però amb la condició d'anar després a Vall d'Alba, la qual cosa tornava a sonar a imposició, però almenys tindriem als nostres fills dos anys més al nostre costat.

Sant Mateu era l'opció favorita de la majoria per proximitat i sobretot per temps de transport dels xiquets, sobre cap més explicació; estàvem segurs que a tots dos llocs els nostres fills estarien bé, però les poques ganes de separar-nos d'ells, ens feien valorar la proximitat per damunt d'altra cosa.

Van passar els dos anys volant i ara sí, han de deixar l'escola que els ha endreçat i ensenyat cultura i moltes més coses de la vida, de com afrontar el dia a dia; aprofito el moment

per tornar a agrair el tracte i la dedicació dels mestres.

A pesar de l'acord (dos anys més a les Coves i després a Vall d'Alba) tornen a eixir veus dins del grup que encapçalava l'eixida cap als Instituts, que volen decidir on continuar l'educació dels seus fills, no volen que un senyor assegut a un despatx a cents de kilòmetres del nostre poble, siga qui decideix.

Altres veus dins del grup pensen que respectar l'acord és el millor. Així ens trobem amb un grup de xiquets i xiquetes que abans del previst han de separar-se de manera involuntària i traumàtica. Mai oblidaré el primer dia que els autobusos se n'anaren amb els nostres fills dins, un cap a Sant Mateu i l'altre cap a Vall d'Alba.

Sortosament, tant uns com els altres, acabaren l'ESO i el batxillerat, i enguany comencen la universitat. És el moment de desitjar-vos a tots que continueu com fins ara, molta sort!. I també vull aprofitar per donar les gràcies al professorat dels IES de Vall d'Alba i Sant Mateu per la cura que han tingut amb els nostres fills.

Han passat uns anys i ara els xiquets de 6é del C. P La Moreria que aquest curs han d'eixir del poble van tots a Sant Mateu, tots, encara que quasi no ho puguem creure els que visquérem aquelles circumstàncies. Ara la proximitat sí que compta. Ara anar a Sant Mateu ja no sembla cap problema.

Per anar acabant: sabem tots els pares que els nostres fills han de fer el seu camí, i tard o prompte deixar la casa i el poble, no pensem que som els únics a l'univers que tenim fills ni que tenim el patrimoni del sofriment; sabem que per desgràcia hi ha gent que no pot tindre estes disjuntives, per que han perdut els fills, per que no tenen escoles ni instituts.

I ací ja vull acabar, em guardo moltes reflexions, però només una vull compartir: no ens hauria anat millor estirar tots cap el mateix costat i no haver encetat una lluita infructuosa que només a fet mal i en aquells moments més encara?

Pot ser tinga raó el meu amic que em diu que el temps fica a cadascú al seu lloc.

